

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: [redacted], IČO [redacted]
se sídlem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Martinou Knickou
se sídlem Tyršova 1434/4, Děčín

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2019, č. j. 28283/2019-MZE-14141,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 5. 4. 2019, č. j. SZIF/2019/0263954 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci poskytnuta jednotná platba na plochu v celkové výši 303 367,18 Kč pro rok 2018, přičemž při stanovení výše platby byla zohledněna porušení § 7 odst. 2 písm. c) nařízení vlády č. 50/2015 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování přímých plateb zemědělcům a o změně některých souvisejících nařízení vlády (dále jen „nařízení č. 50/2015 Sb.“), a v návaznosti na ně udělena sankce ve výši 1,5 násobku zjištěného rozdílu mezi plochou uvedenou a plochou zjištěnou.
2. V žalobě žalobce uvedl, že ve vztahu k půdním blokům (dále jen „DPB“) 760-0970 4501/1 a 760-0970 5409 vysvětlil a prokázal, že nemohl v předepsaném termínu provést seč/pastvu z důvodu vyšší moci, provedení těchto činností by navíc bylo v rozporu se smyslem a účelem poskytovaných dotací. Žalobci byla vytýkána formální pochybení při podání formuláře o oznámení vyšší moci, leč nebylo zpochybňováno, že k této vyšší moci skutečně došlo.
3. Dle žalobce je tento postup nepřijatelně formalistický, zemědělec je sankcionován za neprovedení seče v období, kdy pastviny trpěly extrémním suchem. Toto sucho bylo celoplošné a je uznáváno jako vyšší moc – vážná přírodní katastrofa ve smyslu čl. 2 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 (dále jen „nařízení č. 1306/2013“) a čl. 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014 (dále jen „nařízení č. 640/2014“), odůvodňující upuštění od zákonem požadované druhé seče.
4. Stejně tak je absurdní, aby byl zemědělec sankcionován za neprovedení seče/pastvy na pozemku, který je zrytý zvěří a tato operace proto není fakticky možná. Trvání na těchto výtkách a navazující krácení dotace, které ve svém důsledku znemožňuje další řádné hospodaření, považoval žalobce za nepřijatelné a odporující smyslu a účelu zemědělských dotací. Cílem těchto dotací je z velké části zajistit trvalou udržitelnost péče o zemědělské pozemky. K přepjatému formalismu žalobce odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 563/11 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č. j. 9 Afs 1/2008-45.
5. Žalobce dále poukázal na ochranu chřástala polního. U DPB 760-0970 7202/1 a 760-0970 8207/1 je na portálu Farmář evidován výskyt chráněného chřástala polního a jeho ochrana vyžaduje změny v termínu i frekvenci seče. Žalobce provedl na těchto DPB seč v souladu s ochrannými opatřeními, tj. v souladu s § 19 odst. 9 písm. a) nařízení vlády č. 75/2015 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálně-klimatických opatření a o změně nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení č. 75/2015 Sb.“), a to jedenkrát v termínu mezi 15. srpnem a 30. září. Veškeré tyto skutečnosti žalobce prokázal a nebyly zpochybňovány.
6. Přesto byl žalobce za provedení seče v souladu s ochrannými opatřeními sankcionován, a to s odůvodněním, že výskyt zde sice je a že ochrana chřástala polního je skutečně evidována na portálu Farmář, který spravuje, podporuje a doporučuje prvostupňový orgán, ovšem tato skutečnost nebyla uvedena v žádosti o poskytnutí platby. Žalobce tak je sankcionován za pochybení administrativního rázu.
7. Dochází k tomu v situaci, kdy provedení seče dříve/častěji by naopak mohlo vést k odmítnutí dotace. Dle kontrolovaného požadavku PPH 2/3 se mj. hodnotí „*rušení ptáků či*

Shodu s prvopisem potvrzuje:

další škodlivé zásahy vedoucí k narušení jejich přirozeného vývoje (např. kosení v době hnízdění a vyvádění mláďat)“ a „soulad hospodaření a zajištění ochranných podmínek příslušného druhu ptáka, v případě evidovaného výskytu, zejm. na půdních blocích DPB chřástal“.

8. I v tomto případě tak správní orgány naprosto opomenuly posoudit kvalitu obhospodařování DPB a naplňování smyslu a účelu zemědělských dotací, a preferovaly hledisko formalistické. Žalobce byl přitom s ohledem na obsah webového portálu Farmář v dobré víře (nález Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 150/01), že má seč provést tak, jako by byl na předmětných DPB chřástal chráněn. Nesoulad mezi žalobcovou žádostí a webovým portálem Farmář nemůže jít k tíži žalobce.
9. V dalším žalobním bodu žalobce namítl svažitost (slovy zákona: sklonitost) pozemků, přičemž soud podotýká, že žalobce v žalobě neoznačil konkrétní DPB, dle kontextu se ovšem jeho argumentace týká také DPB 760-0970 6403, ač tento není sklonitý. Žalovaný se ztotožnil s argumentací žalobce ohledně sklonitosti pozemků, díky níž žalobce nebyl povinen provádět likvidaci nedopasků, dále však žalovaný uvedl, že *„dle výsledků kontroly na místě a fotodokumentace pořízené při kontrole na místě, nebyla provedena ani pastva“*.
10. Žalobce měl tento skutkový závěr správních orgánů za nesprávný a vycházející z naprosté neznalosti reálií pastvy hospodářských zvířat. Kontrolující osoby uvedly, že se na DPB nenachází hovězí výkaly, a dle napadeného rozhodnutí je zde *„neobhospodařovaná plocha s porostem stariny a ruderálních bylin“*. Tyto závěry ale zcela pomíjí, že DPB je součástí velkého pastevního areálu o velikosti 30 ha a že je zde druh trávy, který není pro volně se pasoucí dobytek atraktivní. Dobytek se zde tedy pase až poté, co vypase travu vyšší kvality ve zbývající části areálu; i vzhledem ke zmíněnému suchu zde navíc rostou právě zmíněné spíše plevelní rostliny. Jejich výskyt stejně jako absence výkalů jsou proto logické; nelze z nich dovozovat, že zde neprobíhá pastva. V potaz nebyla brána ani letecká mapa, z níž je zjevná velikost pastevního areálu, a dokonce ani elektrické ohradníky po obvodu tohoto areálu. Tento DPB je veden jako samostatný z důvodu oddělení panelovou cestou, což ale není pro dobytek překážka pohybu.
11. Závěrem žalobce označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, poněvadž se nevypořádalo s námitkami uvedenými v bodu III. odvolání, tedy s námitkami vůči příliš formalistickému pojetí žádosti a opomenutí zohlednit, že žalobce fakticky naplnil podmínky pro uplatnění výjimek ze stanoveného postupu zemědělského obhospodařování pozemků, a že požadované minimální činnosti byly prováděny, a to v dobré víře v jejich úplnost a soulad se stanovenými pravidly, podpořené např. portálem Farmář. Rovněž nebylo zdůvodněno, proč je žalobce sankcionován přesto, že jeho postup vedl k naplnění smyslu poskytovaných dotací, kterým je zajištění obhospodařování půdy s cílem udržení zemědělské plochy ve stavu vhodném pro pastvu.

Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Stran ohlášení vyšší moci žalobcem žalovaný uvedl, že kontrola na místě na DPB žalobce probíhala ve dnech 16. 8. – 26. 9. 2018. Žalobce sice podal oznámení vyšší moci, a to dne 1. 11. 2018, tj. více než dva měsíce po zahájení kontroly na místě, leč pro jiné dotační opatření v rámci jednotné žádosti (žádost o platbu envi) a k zohlednění jiných skutečností než těch, které jsou rozhodné pro opatření jednotné platby na plochu. V rámci opatření jednotné platby na plochu žalobce oznámení vyšší moci nepodal.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

13. Žalovaný nesouhlasil s tím, že se v daném případě jedná toliko o pochybení formálního rázu. Uplatnění okolností vyšší moci ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 640/2014 nelze vykládat odděleně bez kontextu celého předmětného nařízení tak, jak učinil žalobce. Povinnost oznámit případnou vyšší moc právně kvalifikovaným způsobem, tj. na k tomu určeném formuláři a v zákonem predikované lhůtě, je důležitou povinností příjemce dotace, jenž se domáhá uplatnění výjimky ze splnění zákonných povinností. Prokázání vyšší moci nelze vyžadovat jinak, než v odpovídajícím rozsahu, tj. řádně, pravdivě a včasné. Samotné oznámení vyšší moci proto není pouhou administrativní záležitostí, která již jen formálně stvrzuje skutečný stav věci. Přitom jeho nepodání ve stanovené lhůtě fakticky vylučuje účinnou kontrolu plnění podmínek příjemcem dotace ze strany prvostupňového orgánu. Žalovaný měl za to, že v případě čl. 4 odst. 2 nařízení č. 640/2014 jde o lhůtu propadnou, přičemž toto nařízení také zakotvuje princip, že veškeré právními předpisy stanovené lhůty je třeba přísně dodržovat, a to mj. z důvodu, aby bylo možné plánování a následné provádění účinné kontroly. Prominout zmeškání lhůty lze pouze v taxativně stanovených důvodech, mj. v případě vyšší moci coby příčině prodlení.
14. Žalovaný na to navázal, že tvrzená skutečnost plynoucí z přesvědčení žalobce, tj. že nejsou pochybnosti o faktickém naplnění předpokladů vyšší moci, není nesporná, neboť právě z důvodu nepodání oznámení vyšší moci nemohla být řádně ověřena. Nelze přisvědčit ani námitce žalobce považující uložení sankce (resp. konstatování nesplnění podmínek předmětného opatření) v návaznosti na nesplnění povinnosti řádného a včasného oznámení za extenzivní výklad a přepjatý formalismus.
15. Pokud jde o ochranu chřástala polního, dle žalovaného si byl žalobce již ve svém odvolání vědom skutečnosti, že dle jím podané jednotné žádosti nebyl žadatelem v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření ve smyslu § 2 písm. d) bod 8 nařízení č. 75/2015 Sb. Nelze proto přisvědčit argumentaci, že je sankcionován za pochybení administrativního rázu, když se dovolává podmínek titulu, do něhož na základě vlastnoručně podané a podepsané žádosti nebyl zařazen. Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, pouze DPB, jež jsou zařazeny do titulu chřástala polního, spadají pod povinnost posunutí seče.
16. Žalovaný neshledával důvodným ani odvolávání se žalobce na dobrou víru, když při poskytování přímých plateb je určující žádost podávaná příjemcem. Doplnil, že žalobce, a nikoliv správní orgán, je zodpovědný za správnost a úplnost údajů uvedených v jednotné žádosti.
17. Jde-li o vymezení ochrany chřástala polního na webovém portálu, předmětné plochy byly v Evidenci půdy podle uživatelských vztahů, kterážto je žadatelům o dotaci přístupná prostřednictvím portálu Farmář, definovány příslušným pracovištěm Agentury ochrany přírody a krajiny, kde se ve vrstvě „Enviro“ pro účely nařízení č. 75/2015 Sb. vymezují cenná stanoviště na trvalých travních porostech, popřípadě orné půdě. Toto vymezení je tedy pro zemědělce pouze informativní, nenutí je vstoupit do režimu nařízení č. 75/2015 Sb., a jedině v případě dobrovolného vstupu zemědělce do tohoto režimu se pro něj stává závazným. Portál Farmář není aktem veřejné moci ani na jeho základě nebylo konstituováno žádné veřejné subjektivní právo žalobce.
18. Žalovaný poznamenal, že výjimku z termínu pro provedení seče stanovené v § 7 odst. 3 nařízení č. 50/2015 Sb. lze uplatnit při splnění některé z podmínek stanovených v § 7 odst. 8 tohoto nařízení. Žalobce nežádal o zařazení a nebyl zařazen do režimu nařízení č.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

75/2015 Sb. (tedy ani titulu ochrany chrástala polního), jehož podmínek se dovolává, a není tak naplněna výjimka podle § 7 odst. 8 písm. a) nařízení č. 50/2015 Sb. Pokud není daný DPB zařazen v rámci režimu nařízení č. 75/2015 Sb. do titulu ochrana chrástala polního, ale chrástal se na DPB může vyskytovat, mohl žalobce termín údržby posunout také na základě souhlasného stanoviska orgánu ochrany přírody [§ 7 odst. 8 písm. e) nařízení č. 50/2015 Sb.], které však žalobce rovněž neměl.

19. Důvodnou žalovaný neshledal ani námitku žalobce, že žalovaný opomenul posoudit kvalitu obhospodařování DPB a naplňování smyslu a účelu zemědělských dotací a preferoval hledisko formalistické. K tvrzení žalobce, že by dřívější sečí porušil povinný požadavek na hospodaření PPH 2/3, žalovaný doplnil, že tento požadavek je součástí tzv. podmíněnosti, tedy souboru základních požadavků pro poskytnutí přímých plateb a některých dalších podpor Společné zemědělské politiky. Požadavek PPH 2/3 je podle čl. 4 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES stanoven za účelem předcházení znečišťování nebo poškozování stanovišť nebo jakýmkoli rušivým zásahům, které negativně ovlivňují ptáky. Spočívá zejména v zákazu úmyslného usmrcování nebo odchytu, úmyslného poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd, sběru jejich vajec ve volné přírodě, dále zákazu úmyslného vyrušování těchto ptáků, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů této směrnice. Plnění požadavku podmíněnosti PPH 2/3 tedy v žádném případě nevylučuje plnění podmínky podle § 7 odst. 3 nařízení č. 50/2015 Sb., resp. provedení seče ve stanoveném termínu do 31. července.
20. Žalovaný nesouhlasil s žalobcem tvrzenou nesprávností skutkových závěrů stran sklonitosti. V napadeném rozhodnutí je konstatováno, že žalobce nesplnil podmínku plynoucí z § 7 odst. 2 a 3 nařízení č. 50/2015 Sb., když neprovedl seč a odklizení biomasy, nebo pastvu včetně likvidace nedopasků v řádném termínu, tj. do 31. července. Ze spisového materiálu, zejména z fotografií zájmové oblasti, je zjevné, že v dotčené lokalitě pastva provedena nebyla a nebyla zde provedena ani seč. Argumentace žalobce ohledně důvodu výskytu plevelných rostlin proto neobstojí.
21. K námitce nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že jak vyplývá ze samotného textu odvolání, bod III. představuje toliko shrnutí předchozích v odvolání uvedených námitek, přičemž žalobce zde pouze replikuje tvrzení, s nimiž se žalovaný vypořádal v rámci své dříve uvedené argumentace. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je lichá.

Posouzení žaloby soudem

22. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Podle § 7 odst. 2 písm. c) nařízení č. 50/2015 Sb. *Fond poskytne žadateli jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy, která je žadatelem zemědělsky obhospodařována v příslušném kalendářním roce po celou dobu, po kterou je evidována v evidenci využití půdy na žadatele.*
24. Podle § 7 odst. 3 nařízení č. 50/2015 Sb. *v případě trvalých travních porostů a travních porostů je zemědělským obhospodařováním podle odstavce 2 písm. c)*

Shodu s prvopisem potvrzuje:

písm. a) bod 1. *provedení pastvy včetně likvidace nedopasků, přičemž podmínka likvidace nedopasků se nevztahuje na plochu s průměrnou sklonitostí převyšující 10°, a to v termínu do 31. července příslušného kalendářního roku,*

písm. b) bod 1. *provedení seče a odklizení biomasy z pozemku v termínu 1. do 31. července příslušného kalendářního roku.*

25. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze hovořit v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, sp. zn. 2 As 37/2006). Jak judikoval již Vrchní soud v Praze [viz rozsudek ze dne 26. 2. 1993, sp. zn. 6 A 48/92 (SJS 27/0; SP 27/1994)], z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a – v případě rozhodování o relativně neurčité sankci – jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Nutno též zdůraznit, že dle ustálené judikatury tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z hlediska soudního přezkumu jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).
26. Soud vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí neshledal, žalovaný se řádně vypořádal se všemi odvolacími námitkami, v podrobnostech viz níže k jednotlivým žalobním bodům. Ohledně údajného nevypořádání bodu III. odvolání soud konstatuje, že tento bod je označen „SHRNUTÍ“ a dle náhledu soudu skutečně jen sumarizuje (žalovaným vypořádané) odvolací námitky uvedené pod bodem II. odvolání nadepsaným „JEDNOTLIVÉ VÝTKY“. Nové námitky či argumenty se zde nenachází, pročez nebylo třeba na ně reagovat.
27. Pokud jde o žalobní bod týkající se vyšší moci a jejího oznámení, soud konstatuje, že se námitky žalobce míjí s argumentací, na niž žalovaný postavil své závěry v napadeném rozhodnutí.
28. Co se týče DPB 760-0970 4501/1, žalobce v odvolání nejprve uvedl, že první seč byla provedena na celém DPB a druhá seč nebyla provedena z důvodu sucha, přičemž oznámení vyšší moci bylo podáno dne 1. 11. 2018. Následně však dodává, že u části DPB nebyla první seč provedena v důsledku poničení černou zvěří, a připouští, že opomenul oznámit vyšší moc.
29. Co se týče DPB 760-0970 5409, žalobce v odvolání uvedl, že druhá seč nebyla provedena z důvodu sucha, přičemž oznámení vyšší moci bylo podáno dne 1. 11. 2018. K tomu dodal, že „*při posuzování míry obhospodaření tohoto půdního bloku mělo být zohledněno, že první seč byla provedena, pouze s prodloužením oproti stanovenému termínu*“, tedy připustil, že nedodržel stanovený termín první seče.
30. Výše uvedené tedy lze shrnout tak, že žalobce v části DPB 760-0970 4501/1 neprovedl první seč a neoznámil vyšší moc, u DPB 760-0970 5409 provedl první seč opožděně a rovněž neoznámil vyšší moc (z díkce odvolání lze dovodit, že oznámení ze dne 1. 11. 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje:

se týkalo druhé seče). Napadené rozhodnutí pak ve shodě s žalobcem uvádí, že u DPB 760-0970 4501/1 a první seče žalobce neoznámil vyšší moc, u DPB 760-0970 5409 „bylo sice podáno ohlášení vyšší moci, avšak až dne 1. 11. 2018“, tedy opožděně a až po provedení kontroly. Toto následně žalovaný upřesnil ve vyjádření k žalobě, kde uvedl, že oznámení vyšší moci ze dne 1. 11. 2018 bylo podáno pro jiné dotační opatření v rámci jednotné žádosti (žádost o platbu envi) a k zohlednění jiných skutečností než těch, které jsou rozhodné pro opatření jednotné platby na plochu. V žalobě pak žalobce žádné okolnosti týkající se oznámení vyšší moci zabraňující první seči obou dotčených DPB neuváděl, hovořil jen o formálních pochybeních při podání formuláře o oznámení vyšší moci. Soudu tedy nezbyvá než uzavřít, že žalobce ve vztahu k první seči u obou dotčených DPB nepodal žádné (natož řádné a včasné) oznámení vyšší moci.

31. Návazně na to soud dodává, že otázka sucha coby vyšší moci – vážné přírodní katastrofy ve smyslu nařízení č. 1306/2013 a č. 640/2014 je pro posouzení věci zcela irelevantní, neboť se týká druhé seče, tedy odlišné povinnosti s jiným termínem. Totéž platí pro otázku včasnosti oznámení, neboť žalobce patřičná oznámení vyšší moci nepodal vůbec.
32. Soud přitom nemůže žalobci přisvědčit v jeho ničím nepodloženém tvrzení, že není sporu o tom, že podmínky pro vznik vyšší moci dle čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1306/2013 byly skutečně naplněny a že žalobci je vytýkáno pouze pochybení při plnění notifikační povinnosti spočívající v pozdním oznámení vyšší moci. To jednak neodpovídá realitě, když žalobce ve vztahu k první seči neoznámil vyšší moc vůbec, jednak žalovaný ve vyjádření k žalobě správně zdůraznil, že tato skutečnost plynoucí z přesvědčení žalobce, tj. že nejsou pochybnosti o faktickém naplnění předpokladů vyšší moci, není nesporná, neboť právě z důvodu nepodání oznámení vyšší moci nemohla být řádně ověřena.
33. Soud se dále plně ztotožňuje s přesvědčením žalovaného, že nepodání oznámení o vyšší moci není pouhým formálním pochybením. Jak již soud uvedl v předchozím odstavci, bez tohoto oznámení není možné zkontrolovat, zda vyšší moc skutečně bránila splnění dané povinnosti. Jestliže má žalobce uloženu určitou zákonnou povinnost, ze které se může liberovat pouze vymezeným způsobem, a to za dodržení příslušných lhůt, pak musí tato pravidla plně dodržet. Soud znovu připomíná, že žalobce nepodal patřičná oznámení vyšší moci vůbec. O formálním pochybení by se dalo uvažovat (s přihlédnutím ke všem okolnostem) jen v případě, že by žalobce vyšší moc notifikoval včas, ale toto oznámení by bylo nepřesné, nikoli úplné apod., přičemž by ale jinak nevzbuzovalo významné pochybnosti o svém obsahu, což se v daném případě nestalo. Námitka přepjatého formalismu postupu žalovaného je tedy nedůvodná.
34. Soud nemůže vyhovět ani žalobním bodu, dle něhož byl žalobce oprávněn a povinen posunout seč z důvodu ochrany chrástala polního (DPB 760-0970 7202/1 a 760-0970 8207/1). Soud pokládá za stěžejní, že termín povinné seče by byl posunut v případě uvedeném v § 7 odst. 8 písm. a) nařízení č. 50/2015 Sb., podle něhož se odst. 3 nepoužije, pokud je pro daný DPB stanoveno jinak agroenvironmentálně-klimatickým opatřením dle nařízení č. 75/2015 Sb. Žalobce se tedy pro účely posouzení otázky porušení podmínky obhospodařování dotčených DPB dovolává podmínek titulu, pro který neměl dotčené DPB zařazeny. To, že nebyla podána žádost dle § 2 nařízení č. 75/2015 Sb. o zařazení dotčených DPB do opatření ekologického zemědělství, uvedl žalobce již v odvolání.
35. Soud má za to, že z pohledu porušení povinností spojených s obhospodařováním DPB není rozhodné, jaké údaje byly žalobcem uvedeny v jednotné žádosti, nýbrž to, jaký závazek

Shodu s prvopisem potvrzuje:

měl žalobce ve vazbě na dříve podanou žádost o zařazení DPB dle nařízení č. 75/2015 Sb. I podle § 25 odst. 7 nařízení č. 75/2015 Sb. ostatně platí, že nesplnění podmínek provádění jednotlivého podopatření nebo titulu podle § 2 se vždy posuzuje ve vztahu k příslušnému závazku podle § 3. Závěr žalovaného uvedený na str. 5 napadeného rozhodnutí, že „[v]zhledem k tomu, že odvolatel se nepřihlásil v žádosti u DPB i. č. 760-0970 7202/1 a DPB i. č. 760-0970 8207/1 do titulu ochrana chřástala polního, nevztahuje se na něj povinnost posunutí seče. Pouze ty DPB, které jsou zařazeny, a na které je požádána dotace dle nařízení vlády č. 75/2015 titulu ochrana chřástala polního, spadají pod povinnost posunutí seče a lze na nich provést seč v pozdějším termínu než je stanoveno v § 7 odst. 3 nařízení vlády“, je tudíž správný. Pouze je nutno poněkud korigovat názor žalovaného, jenž klade důraz na obsah jednotné žádosti. Soud tudíž nemůže přisvědčit námitce žalobce, že je mu vytýkáno jen vadné vyplnění jednotné žádosti. Tak by tomu bylo výhradně v případě, že by žalobce měl existující závazek k ochraně chřástala polního dle nařízení č. 75/2015 Sb., a toliko by to opomněl v jednotné žádosti zmínit, k čemuž však nedošlo.

36. Lze dodat, že žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně nevypořádal argumentaci kontrolovaným požadavkem PPH 2/3 a dobrou vírou indukovanou obsahem portálu Farmář, leč soud je toho názoru, že odůvodnění napadeného rozhodnutí spočívající v neexistenci závazku žalobce dle nařízení č. 75/2015 Sb. je naprosto dostačující.
37. Soud ovšem v rámci rozsudku vypořádá i výše uvedené námitky žalobce, přičemž se plně ztotožňuje s argumentací žalovaného uvedenou ve vyjádření k žalobě (viz výše). Požadavek PPH 2/3 nevylučuje plnění podmínky podle § 7 odst. 3 nařízení č. 50/2015 Sb., resp. provedení seče ve stanoveném termínu do 31. července, neboť má jiné cíle, a portál Farmář je svou povahou informativní, tedy tam uvedené údaje nezakládají žalobci žádná práva ani povinnosti, ergo nemohou vzbudit jeho legitimní očekávání. K dobré víře žalobce lze dodat, že žalobce ani v odvolání, ani v žalobě netvrdil a neprokazoval, že se zde chřástal polní skutečně vyskytuje.
38. Ohledně posledního žalobního bodu soud s ohledem na to, že DPB nebyly v žalobě označeny, vychází z odvolání žalobce. U DPB 760-0970 5203/2, 760-0970 5301/2 a 760-0970 5301/1 žalobce v odvolání uvedl, že s ohledem na sklonitost přesahující 10° nebyl povinen likvidovat nedopasky. Soud dodává, že o něco níže v odvolání žalobce uvedl odstavec, který se patrně věnuje dotčeným DPB (ale obsahuje chyby v identifikaci DPB a také svým označením „i.“ nenavazuje na předchozí „v.“), v němž uvádí, že na těchto pozemcích probíhá pastva a v době kontroly zde nebyla povinnost provádět likvidaci nedopasků, závěrem znovu poukazuje na sklonitost. S ohledem na nekonzistentnost tvrzení, a rovněž na vágnost námitky, když tvrzení, že zde probíhala pastva, nebylo nijak rozvedeno ani ničím podloženo, však soud pouze poukazuje na to, že závěr, že jsou dotčené DPB neobhospodařované, jednoznačně plyne z protokolu o kontrole č. 1885/300/30/2018, a k němu připojené fotodokumentace, potažmo z rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 4. 1. 2019, č. j. SZIF/2019/0005832, o námitkách žalobce proti tomuto protokolu.
39. Žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil míru sklonitosti, avšak dále uvedl, že na dotčených DPB nebyla provedena ani pastva (eventuálně seč), která měla být provedena do 31. července. Soud souhlasí s žalovaným, že o nedopascích nemůže být řeč v situaci, kdy vůbec nebyla provedena pastva, neboť by to ad absurdum mohlo vést k tomu, že by se na sklonitých DPB pastva, či seč nemusela provádět vůbec a celá neobhospodařovaná plocha by se označila za nedopasek.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

40. Konečně, u DPB 760-0970 6403 žalobce v odvolání uvedl, že celý tento DPB je v pastevním areálu, dále pak hovoří o nedopascích, což je však irelevantní (a žalobce je v žalobě již nezmiňuje), poněvadž u tohoto DPB se neřešily nedopasky, nýbrž to, zda (a v jakém rozsahu) je obhospodařován. Napadené rozhodnutí uvádí, že s ohledem na námitky žalobce proti protokolu o kontrole č. 1885/300/30/2018 byla provedena doplňková kontrola na místě dne 24. 1. 2019 (protokol č. j. SZIF/2019/0085888). Dle obou protokolů o kontrole se jedná o neobhospodařovanou plochu, nejsou zde viditelné známky po provedené pastvě hospodářských zvířat (napadené rozhodnutí uvádí, že zde „jsou“, což je ovšem v rozporu s textací rozhodnutí ze dne 5. 3. 2019, č. j. SZIF/2019/0144003, o námitkách proti protokolu o doplňkové kontrole, a ani jinak to nevyplývá z obsahu správního spisu, soud to tedy považuje za chybu v psaní) a na výměře 3,74 ha se nacházela neobhospodařovaná plocha s porostem stařiny a ruderalních bylin (např. kopřivy, vratič obecný); kontrolní zjištění jsou podložena fotodokumentací. Žalobce přitom v termínu do 31. 7. 2018 neprovedl seč včetně odklizení biomasy nebo pastvu včetně likvidace nedopasků.
41. Soud podotýká, že žalobní tvrzení jsou zcela obecná, stručně řečeno žalobce obviňuje správní orgány z neznalosti praxe pastvy hospodářských zvířat. Skutková zjištění však žalobce nerozporuje a připouští, že dobytek se zde pase až poté, co vypase travu vyšší kvality ve zbývajících částech areálu, který je rozsáhlý; stejně tak žalobce nerozporuje výskyt spíše plevelných rostlin. Žalobce se tedy domnívá, že pastva na dotčeném DPB probíhá proto, že je k pastvě určen a vybaven ohradníky a pastva zde bude probíhat, až dobytek vypase atraktivnější části rozlehlého areálu. Toto však dle názoru soudu nelze považovat za provedení pastvy. Jestliže do stanoveného termínu neměl dobytek zájem o tuto část areálu, popř. byl areál natolik velký, že ho dobytek ani nemohl stačit spást celý, měl žalobce provést seč. Podstatou uložené povinnosti je obhospodařování pozemku, tedy „odstranění“ rostlin jejich posekáním, či spasením do určitého termínu, po němž zde jinak mohou začít růst právě ony plevelné rostliny, což je nežádoucí.

Závěr

42. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s. ř. s. tak učinil bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nesdělili soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).
43. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje:

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. října 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: